

Malchau: Som det allerede er nævnt, oppebærer Statstjenestemændene for Tiden 15 Portioner Reguleringsstillæg foruden det særlige Tillæg paa 168 Kr. aarligt til delvis Udligning af Tomrummet i Reguleringsstillægsskalaen, medens der efter Tjenestemandsløven tilkommer dem 20 Portioner. Da hver Portion andrager rundt regnet 100 Kr. aarligt, og da de ugifte Tjenestemænd over 40 Aar kun oppebærer $\frac{2}{3}$ af Tillægget og de ugifte under 40 Aar $\frac{1}{3}$, vil det altsaa sige, at der i Øjeblikket er en Forskel paa mellem 1 000 og 1 200 Kr. i Lønnen for gifte og ugifte Tjenestemænd under 40 Aar. Særlig de unge Tjenestemænd i alle Stillinger — det vil altsaa sige dem med den lave Løn — er derfor meget daarligt stillede i økonomisk Henseende, og saa er det endda maaske adskilligt værre for dem, end de fleste tror. Det maa erindres, at i hvert Tilfælde de unge Mennesker i Etaterne som Regel stationeres i en anden By, maaske i en helt anden Landsdel end den, hvor de har deres Hjem. Jeg skal saaledes nævne, at ved en af den paagældende faglige Organisation foretagen Undersøgelse vedrørende 45 Stationer Landet over viste det sig for Trafikmedhjælpernes Vedkommende, at paa to Steder har disse, naar Udgifterne til Kost, Logi og Skat er afholdt, henholdsvis 1 Kr. 75 Øre og 3 Kr. tilbage om Maanedens af Lønnen. Og for en hel Række af disse unge Tjenestemænd gælder det, at der, efter at Kost, Logi, Skat, Sygekasse m. m. er betalt, kun er 20—30 Kr. tilbage om Maanedens, eller hvad en Formiddagspige i 14—15 Aars Alderen faar i Løn. Det maa heller ikke glemmes, at de unge i Etaterne, Medhjælperne, efter endt Real- eller endda maaske Studentereksamen har gennemgaaet Elevtiden og bestaaet en faglig Prøve, hvorved de er kvalificerede til at anvendes til selvstændig Tjeneste, ofte forbundet med et betydeligt Ansvar.

Man kan ikke vente med den Afønning, der i Øjeblikket bydes de unge Mennesker i Statens Tjeneste — det gælder ogsaa Lærere, militære Befalingsmænd o. s. v. —, at det bliver de bedste af de unge, der vil gaa ind til disse Stillinger; men det kan Staten selvsagt ikke være bekendt og heller ikke være tjent med.

Den her foreslaaede Forhøjelse af Reguleringsstillægget for de unge under 40 Aar andrager, som den højtærede Finansminister sagde, et Beløb paa mellem 20 og 25 Kr. om Maanedens. Skønt Tjenestemændene ikke har faaet deres Krav

opfyldt, har deres Organisationer alligevel tiltraadt det foreliggende Forslag, hvad angaar Forhøjelsen af Reguleringsstillægget for de ugifte under 40 Aar. Dette er al Anerkendelse værd, og det viser, at Tjenestemændene stiller sig forstaaende over for de særlige Forhold, der hersker i Dag.

Jeg anbefaler paa mit Partis Vegne det foreliggende Forslag til Vedtagelse i det høje Ting.

Anna Westergaard: Det forekommer mig, at der er Grund til at udtale en Paaskønnelse af, at Regeringen trods alle Vanskeligheder har fundet Vej til at forbedre Kaarene for en Del af Statens Tjenestemænd. Ganske vist lider langt den største Del af Landets Befolkning under en Prisstigning, som trods alle Anstrelgelser ikke har kunnet undgaas, og i dette Forhold deler Tjenestemændene Skæbne med saa godt som alle Befolkningsslag, men det maa dog erkendes, at Udviklingen paa Lønningsområdet — ogsaa efter de Reguleringer, der indtil nu er foretaget for delvis at afbøde de værste Følger af Prisudviklingen for Tjenestemændenes Vedkommende —, at denne Udvikling har ramt særlig haardt for de unge og ugifte. Det er i Bemærkningerne til Lovforslaget anført, at Reguleringsstillægget for gifte Mænd og dermed ligestillede med Grundløn 1 800—4 499 Kr. fra 1. April 1939 har udgjort 768 Kr., men for ugifte under 40 Aar kun 256 Kr. om Aaret, altsaa omtrent 500 Kr. mindre om Aaret. Jeg kunde ogsaa belyse dette Forhold ved at anføre andre Tal, f. Eks. for Løngruppen fra 3 000 til 4 999 Kr. Hele Reguleringsstillægget for gifte Mænd o. lign. er her i alt 1 628 Kr. aarligt og for ugifte under 40 Aar 544 Kr. aarligt. Den ugifte unge faar altsaa i Reguleringsstillæg omtrent 1 100 Kr. mindre om Aaret end hans ligestillede Arbejdsfælle, og saa er endda selve Grundlønnen aftrappet saadan, at den yngre faar mindre end den ældre. Hele denne Udvikling kunde i og for sig blive farlig nok og kunde maaske, hvis den fortsattes, munde ud i, at Staten, som vi har set det i tidligere Aar, skabte sig en Stab af for-gældede og forarmede unge til Skade for Standens Fremtid og dermed for Statsvirksomhederne. Det maa overhovedet erkendes, at det efterhaanden er blevet en ret haard Straf, der saaledes er fastsat for den Forseelse at være ung og ugift i Statens Tjeneste. Vi erkender imidlertid, at Regeringen har ramt det rigtige ved at sætte ind her, saa at denne Straf nu mild-